

Butlletí del Sindicat de Metges de Catalunya

AGOST DE 1926 : ANY VII - NÚM. 72

Direcció i administració: Consell de Cent, 331, 1.er - BARCELONA

La idealitat mèdica col·lectiva

per A. PRESTA

URANT els últims trenta anys, el que ha observat l'evolució dels ideals dels metges, ha pogut notar un canvi gros en llurs aspiracions i finalitat, seguint l'evolució del temps i del medi; transformant-se l'aspiració abans sentida, de triomf individual i econòmic, en desig de millorament cultural col·lectiu, sense excloure aquell, puix la humana naturalesa ho porta.

Fins fa una trentena d'anys, els que dedicaven les seves activitats a la pràctica mèdica, com en totes les professions humanes, prenien per nord i guia de les seves aspiracions l'exemple dels triomfadors, dels assenyalats com caps-de-brot de la medicina pràctica i que obtenien la màxima retribució i amb ella la consideració social.

La suprema aspiració dels metges era tenir una enorme clientela, que els abassegava tot el temps, no tenint-ne per l'estudi metòdic, ni per escriure el fruit de les seves observacions clíniques, ni per la vida de família, ni, en fi, per viure ells mitjanament.

Per arribar a això, calien, naturalment, una sèrie de condicions excepcionals; una base sòlida de coneixements generals, clar talent, robustesa i activitat inesgotables, especialíssimes condicions de caràcter, de simpatia personal, de tracte social, etc., etc., patrimoni d'un reduït nombre d'elegits. Jo he tractat un metge, viu encara per sort, model representatiu d'aquelles generacions, que, quan no tenia cent noms a la llista de visita domiciliària, es lamentava que els clients l'abandonessin!!!! Aquests eren els obligats consultors de tots els casos greus, de Medicina, de Cirurgia, d'especialitats... eren metges generals que ho havien de saber tot.

L'incessant progrés de la mèdica ciència, imposà la divisió del treball; no sols s'exigeixen coneixements especialitzats, sinó que precisa un material tècnic, complicat i car, el que obliga a la joventut a concórrer a centres d'ensenyança estrangers, per adquirir els coneixements i l'utilitat. Mes això sols és assequible als que disposen de mitjans econòmics suficients, i aquests són els menys. Així i tot, porten l'ambient, l'esperit d'altres terres, despertant en la joventut d'aquí la fretura d'aprendre per altres mitjans diferents del llibre i les lliçons verbals, i el desengany de l'auto-didactisme, que sobre l'immens treball que representa, exposa a errors capitals, augmenta en la col·lectivitat la sensació de què necessita mestres. Cristallitza aquest ideal col·lectiu en l'Acadèmia i Laboratori de Ciències Mèdiques de Catalunya, que organitza curssets tècnics, nomenant professors entre els més distingits en cada disciplina, dels d'aquí o dels que han fet els seus es-